

Vývoj lidstva v budoucnosti - existují Kosmické zákony?

Pomineme-li základní tajemství vesmíru, t.j. jeho vznik a přijmeme-li axiomatically věčnou existenci vesmíru a života v něm, závisel vznik a vývoj života pouze na vytvoření vhodných podmínek. Nebudeme zkoumat, jak dlouho tento proces trval a jakými zákony byl řízen, předpokládáme však, že všechny procesy ve vesmíru jsou cílené a řízené, jinak by v této soustavě nenastal všeobecný chaos. Do tohoto modelu zapadá i vývojová teorie druhů, také jako výsledek řízeného procesu. Konečným cílem vývoje jsou ve hmotné oblasti humanoidní bytosti s vlastnostmi umožňujícími reprodukci - zachování druhu. Je pravděpodobné, že fyzická podoba člověka vznikla na základě osvědčeného modelu vzpřímených bytostí, jako nevhodnější tvar pro pohyb v různém prostředí. Fyzické tělo je dokonalým mechanismem, schopným růstu, rozmnožování i nutné regenerace, je nositelem nesmrtelné duše, která je energoinformačním elementem, oživujícím materiální tělo. Člověk je podobně jako většina živočišných druhů tvorem společenským, žijícím v párech, rodech, národech a jiných skupinách. Každá skupina vytváří určité kulturní a hmotné statky, jejichž úroveň charakterizuje typ společnosti - civilizace.

Vývoj všech civilizací ve vesmíru se řídí pravděpodobně stejnými základními sociálními zákony v rámci Kosmických zákonů. Jsou totiž platné absolutně, vždy a všude. Tyto zákony jsou zřejmě i zakódovány v energoinformačním poli (morfogenetické pole dle prof. Sheldrakea) a jsou podstatou duševních vlastností každé živé hmoty. Jako informace jsou tedy obsaženy v rostlinách i zvířatech a nevědomě se projevují jako intuice. Zvířata se jimi řídí pudově, člověk má možnost v rámci svobodné vůle se jimi řídit vědomě. Jejich slovní podoba nám byla mnohokrát v minulosti sdělena, příslušníky rozvinutějších civilizací, které lidé nazývali Bohy, bohužel se jimi lidstvo řídilo vždy jen krátce. To je zřejmě důvodem krátkého trvání všech civilizací, na rozdíl od společenství živočišných druhů, která přetrvávají po miliony let, neboť striktně dodržují určitá pravidla. Mnoho autorů se pokoušelo tyto zákony jednoduše a stručně vyjádřit, aby se pak staly základem všech náboženství, kde však jsou vždy přizpůsobeny cílům náboženských vůdců.

Proč se těmito zákony neřídíme, když jsou tak důležité? Kde je chyba? Nepochybně je v nás. Málokdo ze současné lidské společnosti totiž chápe, co je smyslem naší existence ve hmotném těle. Je to právě úplné pochopení sebe sama, pochopení vlastních chyb, vlastní zdokonalení a život podle přírodních zákonů. Lidská duše, jako oživující prvek ve hmotném těle, vstupuje do těla proto, aby se zdokonalila. Země je vhodným prostředím pro tento vývoj. Člověk, jako bipolární bytost, se neustále zmítá mezi dobrem a zlem, dle prvního zákona vesmíru. Svobodná vůle a intuice umožňuje odlišit dobré od zlého a porovnat vše se základními principy, ovšem pouze objektivnímu pozorovateli. Základní cestou vývoje je uplatnění svobodné vůle, s cílem nabytí nových informací, zkušeností a vytvoření nových hodnot. Tak si sami rozhodujeme o své budoucnosti.

Lidstvo jako celek rozhoduje o dalším vývoji na celé planetě. Nedodržuje-li přírodní zákony, dochází ke zhoršení životních podmínek, přírodním katastrofám až k jeho zániku civilizace. Všechny vyspělé civilizace, které obývaly Zemi před touto naší, vždy zanikly! Vývoj tedy probíhá stále ve spirále. Ostatně tento symbol můžeme spatřit na mnoha pravěkých malbách.

Cesta k poznání sebe sama je dlouhá a základním principem sebezdokonalování je poučení se z vlastních chyb a jejich náprava, proto jsou společnosti i jedinci vývojově starší morálně dokonalejší. Neřídí-li se však civilizace zákony morálky, ale zákony ekonomiky, trhu nebo právem silnějšího, neodvratně spěje ke svému zániku. Základní problém u současné společnosti je tedy malá morální vyspělost, což se projevuje ve všech záporných povahových vlastnostech a chování jednotlivců i skupin. Pouze jedinci na vysoké duchovní úrovni snesou srovnání s běžnými členy vyspělých civilizací v Kosmu, na Zemi jsou tyto jedinci obvykle považováni buď za duchovní vůdce - guruy nebo za blázny. Tito jedinci totiž vývojově příliš předběhli svoji dobu.

My žijeme nyní v etapě počátku kosmické civilizace, v etapě bojů o vlastnictví, moc a jiné nepodstatné hodnoty. Tato etapa je spjata nepochybně s dlouhodobými periodami vývoje společnosti, trvajících po tisíciletí, v rámci vlivu znamení Zvěrokruhu, které si jedna generace ani neuvědomuje. Teprve v dějinném srovnání lze tyto etapy odlišit podle typů chování civilizace. Kdybychom se blíže zabývali historií starších civilizací a jejich zánikem, mohli bychom již dávno zjistit, co je pro nás největším nebezpečím. Máme velké štěstí, že nadcházející éra Vodnáře je většinou duchovním, takže předpoklady pro morální pokrok ve vývoji lidstva jsou dány a pokud toho náležitě využijeme, můžeme zamezit blížícímu se konci současné civilizace. Naše civilizace spěje totiž zatím zákonitě k zániku, protože si negativní trend vývoje dosud neuvědomila (až na hrstku příslušníků ekologických iniciativ). Snahou "osvícených" jedinců je ukázat nám správnou cestu. Sami však musíme pochopit, co je správné a řídit se zákony trvale udržitelného života - Kosmickými zákony. Na svobodné vůli lidstva i každého člověka závisí tedy naše budoucnost. Základem je pochopení sebe sama: Kdo jsme, odkud pocházíme a kam směřujeme.

Základní kosmické zákony byly v minulosti již mnohokrát lidstvu sděleny. Nejznámější je křesťanské Desatero Božích přikázání. Mnoho dalších "božských" sdělení najdete v knihách Neala Donalda Walshe "Hovory s Bohem I,II,III". Základní pravidla pro trvale udržitelnou společnost si můžeme odvodit sami, pokud se poučíme z organizace života společenství včel nebo mravenců, kteří existují již miliony let. Tato pravidla ovšem nejsou dodržována v současné tržní kapitalistické společnosti. Na základě chování současné společnosti spěje naše civilizace k zániku, bez ohledu na to, co říkají politikové. Náprava je možná jen změnou myšlení, stupnice hodnot a chování každého z nás. Těch několik málo procent lidí, kteří si kritickou situaci uvědomují, nestačí na změnu společenského systému. Proto je nutná výchova všech obyvatel již od dětství k vzájemné lásce, úctě a solidaritě. Každý si musí uvědomit, že prospěch pro společnost je i prospěchem jednotlivce - nikoli naopak! Dosáhnout změny myšlení je však úkol dlouhodobý, mnohgenerační a nevíme, budeme-li mít ještě dosti času na tuto změnu. To bude ten konec "starého" světa a začátek nového "zlatého" věku, jak plyne z tisíciletých zákonů kosmu. Dlouhá staletí předpovídaný konec světa nebude zřejmě fyzickou likvidací lidstva, ale duchovním přerodem společnosti. Poslední vývoj nasvědčuje tomu, že se toho dožije ještě současná mladá generace, pokud si uvědomí hrozící kolaps. Jinak má také šanci být poslední generací civilizované společnosti, po níž nastane již jen pád k novému počátku.